

Kolíška spieva deťom
Milan Rúfus

Čo je vždy pred nami
z toho, čo bolo už?

A čo už nebude
a umierame naň?

Ty, dnes už neznámy,
povedz mi, čo to hľadám
pod Tvojím oknom ako detská dlaň?

Chudobu čistú?
Plienočku snehobielu?

Plienočku ako lístok skorocelu
som prikladal na čierne pred očami,
opustené a bez mena?

Ona mi z diaľky hovorila: človek
Kričal som: Čo to znamená?
Odpovedz!

Iba zašumeli hory
zašepotali staré ohniská:

Mlč!
Za vás spiacích
pod vami hovorí
hlínená kolíska.